

En längtan efter fred

Jag längtar efter en snällare värld. En värld där orden inte är så kalla, där folkvalda inte skräms till att avgå, där fiendeberättelserna inte får så stor makt och där vapenskramlet inte är lika tydligt.

Jag längtar efter fred. Ibland tänker jag att arbete för fred kräver tro. Tro på att den på andra sidan en konflikt, antingen det handlar om stater eller individer, är människor som vi. Människor med nära och kära, med sorger och längtan.

Det finns en kärlek i världen som är verklig och verksam och som har en bundsförvant i varje människas hjärta. Det tror jag på. Vad jag inte tror på är maktens och våldets förmåga att skapa ett gott liv. Våld föder våld och längtan efter hämnd. En seger som bygger på våld är det mest sårbara av tillstånd.

Fred är svårt. Kanske är det till och med så att konflikter är en oundviklig del av livet. Och det är lätt att bli hård. Men våra hjärtan är gjorda för kärlek.

För mig är kristen tro är en fredsrörelse med julen i centrum. Vi firar jul för att ett barn har fötts. Bibeln kallar honom fredsfursten. Texterna under advent och jul beskriver en Gud som möter oss i ögonhöjd och i varsam respekt.

Vilka jultraditioner har du? Själv älskar jag julgranen. Jag har dessutom ett behov av att gå i kyrkan. Att få sjunga psalmen Stilla natt och lyssna till texten om att, *det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus*, det är viktigt. Det går att göra hemma, men jag vill göra det i kyrkan.

En sak som har blivit en ny tradition är dessutom att lyssna till Carolas låt ”I denna natt blir världen ny”. Dels är det en härligt kraftfull låt, dels talar texten, *och åter ser vi mörkret fly och himlen öppnar sig*, rakt in i hjärtat på mig. För nog behöver vi nya möjligheter, en ny chans att skapa en värld värdig människor, och Gud kommer oss till mötes.

Vi tänder adventsljus och sätter upp stjärnor i fönstret för att förbereda oss för att ta emot barnet i krubban. Barnet som vill berätta för oss om styrkan i den sårbara kärleken.

Att leva är att riskera. När vi hoppas, längtar och älskar är vi sårbara, men inte lika sårbara som när vi inte längre längtar, hoppas och älskar.

Gud kommer som kärlek, aldrig som makt. Berättelsen om Gud som älskar ovillkorligt och till döds börjar med ett barn som föds. Gud möter oss i ett litet sårbart barn. Utmanar oss att våga tro på kärleken och på det goda, talar till oss om kärlekens och medmänsklighetens seger över hat och förakt. Vill ge oss mod att möta livet med öppet hjärta.

Jag vill önska dig en välsignad jul med sista versen från psalmen Stilla natt.

Stilla natt, heliga natt! Mörkret flyr dagen gryr.

Räddningstimman för världen slår, nu begynner vårt jubelår.

Kristus till jorden är kommen, oss är en frälsare född. Psalm 114 v.3

Unni Wiig Sandberg, präst och författare